

عوامل تنش زا در آموزش بالینی دانشجویان مامایی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل در لیبر و اتاق زایمان پوران اخوان اکبری^۱، (فریده مصطفی زاده، مهرناز مشعوفی)^۲، (نازیلا وثوقی، ایراندخت اللهیاری)^۳

مقدمه و هدف

فرآیند آموزش بالینی که طی آن دانشجو در تعامل با محیط مفاهیم آموخته شده را در حیطه عمل به کار می گیرد، تحت تأثیر عوامل و متغیرهای بسیاری قرار می گیرد. یکی از این عوامل تنش است که سبب افت تحصیلی و رفتارهای نامطلوب در دانشجویان می شود. هدف از مطالعه حاضر تعیین عوامل تنش زا در آموزش بالینی دانشجویان رشته مامایی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل در لیبر و اتاق زایمان می باشد.

روش اجرا

این مطالعه به صورت توصیفی - مقطعی روی دانشجویان ترم ۶ و ۴ مامایی که تجربه کارآموزی بالینی داشتند انجام گرفت. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه محقق ساخته و شامل ۴۲ سؤال مربوط به عوامل تنش زا در ۶ حیطه بالینی بود. تجزیه و تحلیل اطلاعات به وسیله نرم افزار آماری spss صورت گرفت.

یافته ها

حیطه های احساسات ناخوشایند، تجربیات بالینی، تجارب تحقیرآمیز، ارتباط بین فردی، برنامه ریزی آموزشی و محیط آموزشی به ترتیب از درجه تنش زایی بالایی برخوردار بودند. بیشترین عوامل تنش زا به ترتیب در هر حیطه شامل: ترس از مرگ جنین یا نوزاد با میانگین و انحراف معیار $1/42 \pm 3/83$ ، ترمیم پارگیهای کانال زایمانی ($1/33 \pm 3/73$) و عدم تطابق بین آموخته های تئوری و محیط بالینی ($1/37 \pm 3/30$) بود. بین وضعیت تأهل، ترم تحصیلی، محل سکونت و سن دانشجویان با عوامل تنش زا ارتباط آماری معنی داری وجود نداشت.

بحث و نتیجه گیری

دانشجویان مامایی در محیط لیبر و زایمان در معرض عوامل تنش زای متعددی قرار دارند. برای تسهیل یادگیری و انطباق دانشجویان با این محیط لازم است شرایط تنش زا در محیط های آموزش بالینی تعدیل و روشهای مقابله با تنش های موجود به دانشجویان آموزش داده شود.

کلمات کلیدی: تنش، آموزش بالینی، دانشجویان مامایی

۱. کارشناس ارشد مامایی
۲. عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل
۳. کارشناس ارشد پرستاری